

[Burgdorf.]

nene var kvikke og modtagelige for undervisningen.

I sommeren 1976 lovede ministeren, at der ville blive udarbejdet et cirkulære med nærmere vejledning til kommunalbestyrelser og skolemyndigheder om de hensyn, der bør tilgodeses i forbindelse med fastsættelse af tiden for konfirmandundervisningen. Dette cirkulære er – efter et halvt år – endnu ikke kommet.

Har ministeren mon glemt sit løfte?

Kirkeminister *Jørgen Peder Hansens* svar (20/1 77):

Kirkeministeriet har for længst taget kontakt med undervisningsministeriet om udfærdigelse af et cirkulære til kommunalbestyrelser og skolemyndigheder om fastsættelse af tiden for konfirmationsforberedelsen. Det kan på indværende tidspunkt ikke oplyses, om det påtænkte cirkulære vil kunne udsendes så betids, at det får virkning for skoleåret 1977–78. Kirkeministeriet er for sit vedkommende indstillet på at yde sin medvirken til, at arbejdet med cirkulærets udformning kan fremmes mest muligt, og jeg kan oplyse, at også undervisningsministeriet vil gøre, hvad der er muligt herfor.

Af *Aksel Pedersen* (V) til miljøministeren (14/1 77):

»Vil ministeren sikre, at der ikke kræves fornyet zonetilladelse ved en kondemneret ejendoms retablering eller genopførelse, for så vidt ejendommen ikke har været forladt i en længere årrække?«

(Spm. nr. 222).

Begrundelse.

Lov om land- og byzoner opdeler det danske land i landzoner, hvor landbrug, skovbrug og fiskeri skal have mulighed for at virke uhindret, og byzoner, hvor den fremtidige byudvikling skal finde sted. Dertil kommer sommerhusområderne, som er en særlig slags byzone. Land- og byzonenloven virker som en beskyttelse for landbrug, skovbrug og fiskeri netop derved, at i landzonen skal dertil hørende erhverv have en mulighed for at udvikle sig frit.

I visse egne af landet har der imidlertid udviklet sig en alt for restriktiv praksis med hensyn til at give tilladelse til opførelse af boliger i landzone. Det gælder i særdeleshed, hvor en ejendom er blevet kondemneret, fordi den ikke

længere skønnes egnet til beboelse. Har ejendommen været forladt og ønskes enten restaureret eller ny bygning genopført, har myndighederne ofte nægtet at give tilladelse til dispensation fra landzonebestemmelserne. Der brydes herved med et væsentligt princip, nemlig at der, hvor der én gang har været opført en ejendom, ingen zonetilladelse kræves. Princippet gælder naturligvis ikke, hvor en ejendom har været forladt i mange år.

Antallet af huse og bygningsmuligheder i landzone bevirker, at færre og færre mennesker kommer til at bo i det åbne land. Det er imidlertid af stor betydning for bevarelsen af vore landområder, at der findes en vis nabotæthed. Det er meget beklageligt, hvis administrationen af planlægningslovene fører til en begrænsning af antallet af de bygninger, der findes i det åbne land, det være sig enkeltstående huse eller nedlagte ejendomme.

Venstre finder en affolkning af det åbne land værende i modstrid med befolkningens ønsker og gribende så stærkt ind i det tilvante landskabsbillede.

Miljøminister *Helge Nielsens* svar (21/1 77):

Ifølge by- og landzonelovens § 7, stk. 1, kræves der tilladelse til at opføre ny bebyggelse i landzone, medmindre bebyggelsen er erhvervsmæssigt nødvendig for den pågældende ejendoms drift som landbrugsejendom m. v. Der kræves endvidere tilladelse ved ombygning af og tilbygning til bestående bebyggelse.

Det er således denne bestemmelse, der er udgangspunktet for zonemyndighedens afgørelser i sager om tilladelse til istandsættelse, genopførelse m. v. af eksisterende bygninger.

Den omhandlede type sager kan opdeles i to kategorier, nemlig for det første de bygninger, der i dag er beboede, men som på grund af f. eks. manglende sanitære faciliteter er karakteriseret som uegnede til beboelse, medmindre manglerne afhjælpes. Afhjælpning af sådanne mangler vil typisk have form af reparation- og vedligeholdelsesarbejder og vil derfor kunne foretages uden tilladelse fra zonelovsmyndigheden.

Den anden kategori er bygninger, der står tomme, og som ikke uden ombygning kan gøres egnede til beboelse.

Det er min opfattelse, at zonelovsmyndighederne i denne kategori af sager som udgangspunkt bør være imødekommende med at give sådanne ombygningstilladelser under hensyn